

Daniels bok – nummer femtionio

Avslöjandet av den sista profetiska hemligheten: det avgörande öppnandet av Lejonet av Juda stam

Jeff Pippenger

2024-01-23

Strax före nådatidens slut bryts den sista profetiska hemlighetens sigill av Lejonet av Juda stam, och det är de visa som förstår den kunskapstillväxt som frambringas genom detta öppnande. Två vittnen i Uppenbarelsboken kastar ljus över en del av det som då blir uppenbart.

Här är visheten. Den som har förstånd må räkna vilddjurets tal, ty det är en människas tal; och dess tal är sexhundrasextiosex. ... Och här är det sinne som har vishet. De sju huvudena är sju berg, på vilka kvinnan sitter. Uppenbarelsboken 13:18, 17:9.

Den ”sista makt som skall föra krig mot kyrkan och Guds lag, symboliserades av ett vilddjur med lammlika horn”, är Förenta staterna. Det är Bibelprofetians sjätte rike, och dess rikets struktur är samma struktur (bild), som Bibelprofetians femte rike hade. Det blir ett rike där kyrkan härskar över staten och tvingar sedan hela jorden att godta just denna ordning. Föreningen mellan kyrka och stat blir fullt utvecklad i Förenta staterna genom den snart antagna söndagslagen.

”Vilddjurets bild’ betecknar den form av avfällig protestantism som kommer att utvecklas när de protestantiska kyrkorna söker den civila maktens hjälp för att genomdriva sina dogmer.

’Vilddjurets märke’ återstår ännu att definiera.” The Great Controversy, 445.

Vilddjurets bild och vilddjurets märke är två olika symboler, men det är vid söndagslagen som vilddjurets bild når sin fulla utveckling.

”Påtvingandet av söndagsfirande från de protestantiska kyrkornas sida är ett påtvingande av tillbedjan av påvedömet — av vilddjuret. De som, med förståelse för det fjärde budets anspråk, väljer att i stället för den sanna sabbaten hålla den falska, visar därigenom vördnad för den makt genom vilken allena detta påbjuds. Men just genom att med världslig makt påtvinga en religiös plikt skulle kyrkorna själva upprätta en bild åt vilddjuret; följaktligen skulle påtvingandet av söndagsfirande i Förenta staterna vara ett påtvingande av tillbedjan av vilddjuret och dess bild.” The Great Controversy, 448, 449.

Vid söndagslagen blir Förenta staternas konstitution fullständigt omstörtad, och nationen har helt och hållet skilt sig från rättfärdigheten. Därefter tvingar Förenta staterna, under Satans fulla kontroll, världen att anta samma system av kyrka och stat som just har upprättats i Förenta staterna. Världsregeringen är Förenta nationerna, och den romerska kyrkan är den kyrka som härskar över detta förhållande.

”Världen är fylld av storm och krig och splittring. Men under ett överhuvud — den påvliga makten — skall folken förena sig för att motsätta sig Gud i hans vittnens person.” Testimonies, volym 7, 182.

Det kyrka-statliga system som i profetian framställs som vilddjurets bild är också en trefaldig förening av draken, vilddjuret och den falske profeten. De tio kungarna i Uppenbarelseboken sjutton, som utgör det sjunde huvudet, representerar drakens makt.

”Kungar och härskare och styresmän har på sig själva satt antikrists märke och framställs såsom draken som går bort för att föra krig mot de heliga — mot dem som håller Guds bud och har Jesu tro.” Testimonies to Ministers, 38.

De ”tio kungarna” representerar Förenta nationerna, vilkas religion är spiritualismen, och den falske profetens religion är den avfälliga protestantismen, och vilddjurets religion är katolicismen, som helt enkelt är spiritualismen täckt med en bekännelse till kristendomen.

”Genom det dekret som upprätthåller påvedömets institution i strid med Guds lag kommer vår nation att helt skilja sig från rättfärdigheten. När protestantismen ska sträcka ut sin hand över klyftan för att gripa den romerska maktens hand, när hon ska räcka över avgrunden för att fatta Spiritualismens hand, när vårt land, under inflytandet av denna trefaldiga förening, ska förkasta varje princip i sin konstitution som en protestantisk och republikansk regering och ska vidta åtgärder för spridandet av påvliga osanningar och villfarelser, då kan vi veta att tiden har kommit för Satans märkliga verksamhet och att slutet är nära.” Testimonies, band 5, 451.

Vid söndagslagen fullbordas den trefaldiga föreningen mellan draken, vilddjuret och den falske profeten. Förenta staterna tvingar då världen att acceptera Förenta nationernas envärldsregering, ty världen kastas in i en stor kris vid söndagslagen, då islam bringar dom över Förenta staterna för påtvingandet av dyrkan av solen. Satan träder därefter fram för att utge sig för att vara Kristus, och medan Förenta staterna tvingar världen att acceptera den globala föreningen av kyrka och stat, tvingar det också världen att acceptera söndagen som vilodag. Samma prövningsprocess som har ägt rum i Förenta staterna förs därefter över hela världen.

”Främmande nationer kommer att följa Förenta staternas exempel. Fastän hon går i spetsen, kommer likväl samma kris att drabba vårt folk i alla delar av världen.” Testimonies, volym 6, 395.

Principen att nationellt avfall följs av nationell undergång kommer över varje land när de antar solens dag som gudstjänst dag. Den tilltagande krisen är den ”en timme” då de tio kungarna regerar tillsammans med påven, ”syndens människa”. De enades om att ge sitt sjunde rike åt den påvliga makten, eftersom de förmås tro att påvedömets moraliska auktoritet är nödvändig för att ena världen mot det tilltagande kriget mot islam. År 1798 hade Förenta nationerna ännu inte trätt in i historien.

Och de tio horn som du såg är tio kungar, som ännu inte har fått något rike; men de får makt såsom kungar under en timme tillsammans med vilddjuret. Dessa har ett och samma sinne och ger sin makt och styrka åt vilddjuret. De ska strida mot Lammet, och Lammet ska besegra dem, ty han är herrarnas Herre och konungarnas Konung; och de som är med honom är kallade och utvalda och trogna. Uppenbarelseboken 17:12–14.

Såsom det alltid har varit med påven, kommer kungar att tillhandahålla den makt som påvedömet behöver för att genomföra förföljelsen mot Guds folk, och det är de tio kungarna som för krig mot Lammet, men de gör det på befallning av ”syndens människa”. ”Syndens människa” är också den ”man” som de sju församlingarna tar tag i i Jesaja kapitel fyra.

Och på den dagen skall sju kvinnor fatta tag i en man och säga: Vi vill äta vårt eget bröd och bära våra egna kläder; låt oss endast få bära ditt namn, för att vår smälek må tas bort. På den dagen skall Herrens telning vara schön och härlig, och landets frukt skall vara utsökt och präktig för dem i Israel som har kommit undan. Jesaja 4:1, 2.

De ”sju kvinnorna” representerar att påvedömet (syndens människa) har kontroll över alla jordens kyrkor, liksom det har kontroll över alla nationer. Den ”smälek” som kyrkorna önskar undvika är den ”smälek” som består i att förkasta kravet att tillbe på söndagen. Trogna sabbatshållare kommer att förföljas för sin trofasthet, och islam kommer också att vägra iaktta solens dag. Den överenskommelse som Förenta staterna arrangerar mellan påvedömet och Förenta nationerna är att syndens människas moraliska auktoritet är vad som behövs för att leda världen till att acceptera krigföringen mot islam för att upprätta fred på jorden.

Men om tiderna och stunderna, bröder, behöver ni inte att jag skriver till er. Ty ni vet själva mycket väl att Herrens dag kommer såsom en tjuv om natten. När de säger: Fred och trygghet, då kommer plötsligt undergång över dem, såsom födslovåndor över en kvinna som är havande; och de skall inte undkomma. Men ni, bröder, är inte i mörkret, så att den dagen skulle överraska er såsom en tjuv. Ni är alla ljusets barn och dagens barn: vi tillhör inte natten och inte mörkret. 1 Thessalonikerbrevet 5:1–5.

Budskapet om ”fred och trygghet” i Bibelns profetia, vilket alltid framställs som ett falskt budskap, är endast logiskt under en tidsperiod då det inte råder fred och trygghet. Det finns ingen anledning att framföra ett budskap om ”fred och trygghet” när fred och trygghet råder. Islam undanröjer all fred och trygghet. Den ”plötsliga undergång” som förknippas med det falska budskapet är en undergång som tilltar, ty den är såsom ”en kvinna” i ”födslovånda”. Den första värken i det tredje veet var den 11 september 2001.

I Elias och Johannes Döparens profetiska linjer åskådliggörs det påvliga väldets bedrägeri. När Ahab återvände till Samaria för att underrätta Isebel om att Elias Gud var den sanne Guden, eftersom han hade låtit eld falla ned från himlen, insåg Ahab då att Isebel hade bedragit honom beträffande sitt hat mot Elia. Samma hat och samma bedrägeri åskådliggjordes när Herodes vid sin födelsedagsfest lovade Salome halva sitt rike. Salome var Herodias dotter; således var Herodes draken, Herodias påvedömet och Salome den falske profeten.

I berättelsen användes Salomes dans bedrägliga makt för att förleda Herodes (de tio kungarna) att överlämna halva sitt rike åt en kyrka (en kvinna). Kvinnan (Salome) stod under sin moders (katolicismens) ledning, och Herodes upptäckte alltför sent att Herodias hållning gentemot Johannes var densamma som Isebels gentemot Elia. I båda fallen måste sabbatsfirarna dö.

Islam undanröjer gradvis men snabbt freden och säkerheten från planeten jorden och för därigenom mänskligheten samman mot islam. Islams snabbt tilltagande krigföring utgör det argument som

används för att upprätta vilddjurets världsvida bild i de sista dagarna. Bedrägeriet som kommer över världen (de tio kungarna) förs fram av Förenta staterna (Salome), och det leder världen till att tro att de måste förena sig mot islam, men de upptäcker alltför sent att anordningen endast var en fint som skulle användas för att förfölja sabbatshållare. Bedrägeriet är en del av orsaken till att de tio kungarna hatar skökan, även om de under tvång gick med på att ge sitt sjunde rike åt henne.

Och de tio horn som du såg på vilddjuret, de skall hata skökan och göra henne öde och naken, och de skall äta hennes kött och bränna upp henne i eld. Ty Gud har ingivit dem i deras hjärtan att fullgöra hans vilja och att vara eniga och ge sitt rike åt vilddjuret, till dess att Guds ord har fullbordats. Uppenbarelseboken 17:16, 17.

Förenta nationernas globalister är inte endast jordens ”konungar”, utan de framställs också som ”köpmän”; således består globalisterna av politiska och ekonomiska makter. Anledningen till att ängeln som förde synen i Uppenbarelseboken sjutton och arton till Johannes, var att visa Johannes domen över den stora skökan Tyrus. Båda kategorierna av globalisterna sörjer påvedömetts död.

Därför skall hennes plågor komma på en och samma dag: död och sorg och hungersnöd; och hon skall helt förtäras av eld, ty stark är Herren Gud som dömer henne. Och jordens kungar, som har bedrivit otukt med henne och levt i vällust med henne, skall begråta henne och klaga över henne, när de ser röken från hennes brand. De står långt borta av fruktan för hennes pina och säger: Ve, ve över dig, du stora stad Babylon, du mäktiga stad! Ty på en enda timme har din dom kommit. Och jordens köpmän skall gråta och sörja över henne, ty ingen köper deras varor längre. Uppenbarelseboken 18:8–11.

Köpmännen och kungarna står båda långt borta och ropar: ”Ve, ve.” Ordet ”alas” på grekiska översätts med ”ve” i Uppenbarelsebokens åttonde kapitel.

Och jag såg, och jag hörde en ängel flyga mitt uppe på himlen och säga med hög röst: Ve, ve, ve över jordens invånare för de återstående basunernas röster från de tre änglar som ännu skall stöta i basun! Uppenbarelseboken 8:13.

De tre veen motsvarar den femte, sjätte och sjunde basunen, och de är symboler för islam. Kungarna, köpmännen och skepparna ropar alla: ”Ve, ve”, tre gånger i kapitel arton.

Och jordens kungar, som har bedrivit otukt med henne och levt i vällust med henne, skall gråta och jämra sig över henne, när de ser röken från hennes brand. På avstånd skall de stå av fruktan för hennes plåga och säga: Ve, ve, du stora stad Babylon, du mäktiga stad! Ty på en enda timme har din dom kommit. ... Köpmännen med dessa varor, som genom henne blev rika, skall stå på avstånd av fruktan för hennes plåga, gråtande och klagande, och säga: Ve, ve, du stora stad, som var klädd i fint linne och purpur och scharlakan och smyckad med guld och ädelstenar och pärlor! Ty på en enda timme har så stora rikedomar blivit till intet. Och alla skeppare och allt skeppsfolk och sjömän och alla som bedriver handel på havet stod på avstånd och ropade, när de såg röken från hennes brand, och sade: Vilken stad är lik denna stora stad! Och de strödde stoft över sina huvuden och ropade gråtande och klagande: Ve, ve, du stora stad, genom vars dyrbarhet alla som hade skepp på havet blev rika! Ty på en enda timme har hon blivit ödelagd. Uppenbarelseboken 18:9–10, 15–19.

Den ”timme” då påvedömet dom verkställs är den ”timme” i Uppenbarelseboken elva, det vill säga den ”timme då den stora jordbävningen” sker, och den representerar söndagslagens tidsperiod, som börjar med söndagslagen i Förenta staterna och fortsätter till dess att Mikael träder upp och människans nådatid avslutas. Globalisterna, som hatade skökan men ändå gick med på att ge sitt rike åt henne för en timme, upprepar inte bara ”ve, ve” (ack, ack) tre gånger, utan de ställer också frågan: ”Vilken stad är lik denna stora stad?” Den frågan ställde de också i Hesekiels bok.

Och de skall låta sin röst höras över dig och ropa bitterligen och kasta stoft på sina huvuden; de skall vältra sig i askan. Och de skall göra sig alldeles skalliga för din skull och omgjorda sig med säcktyg, och de skall gråta över dig med hjärtats bitterhet och bitter klagan. Och i sin klagan skall de stämma upp en klagosång över dig och klaga över dig och säga: Vilken stad är lik Tyrus, lik den som är förgjord mitt i havet? När dina varor gick ut över haven, mättade du många folk; du gjorde jordens kungar rika genom mängden av dina rikedomar och av din handel. När du krossas av haven i vattnens djup, skall din handel och allt ditt folk i dig falla. Alla öarnas invånare skall häpna över dig, och deras kungar skall gripas av stor förskräckelse; deras ansikten skall förvridas av oro. Köpmännen bland folken skall vissla åt dig; du skall bli till en förskräckelse och skall aldrig mer finnas till. Hesekiel 27:30–36.

Hesekiel identifierar staden som ”Tyrus”, som är ”förstörd mitt i havet?” Jesaja talar om Tyrus’ sköka, som också är Uppenbarelsebokens stora sköka, som är den katolska kyrkan, och identifierar henne också som den krönande staden.

Är detta er glada stad, vars ursprung går tillbaka till forntida dagar? Hennes egna fötter skall bära henne långt bort för att bo som främling. Vem har fattat detta beslut mot Tyrus, den krönande staden, vars köpmän är furstar, vars handelsmän är jordens ädlingar? Herren Sebaot har beslutat det, för att orena all härlighets högmot och föra alla jordens ädlingar i förakt. Jesaja 23:7–9.

Påvedömet är den ”krönande staden”, ty det är hon som gör anspråk på att sitta som en drottning över den trefaldiga unionen.

Så mycket som hon har förhärligat sig själv och levt i vällust, så mycket kval och sorg ge henne; ty hon säger i sitt hjärta: Jag sitter såsom en drottning och är ingen änka och skall aldrig se någon sorg. Uppenbarelseboken 18:7.

Hesekiel sade i sin klagosång över Tyrus att skökans dom fullbordas ”mitt i havet”.

HERRENS ord kom åter till mig, och han sade: Du människobarn, stäm upp en klagosång över Tyrus. ... Tarshishs skepp sjöng om dig på din marknadsplats; och du blev uppfylld och mycket härlig mitt i haven. Dina roddare har fört dig ut på stora vatten; östanvinden har krossat dig mitt i haven. Hesekiel 27:1, 2, 25, 26.

Det är ”östanvinden” som bringar dom över Tyros sköka, den krönande staden, och ”östanvinden” är en symbol för islam. Det krig som de tio kungarna för mot islam är det som förgör den yttersta tidens påvedöme. De tio kungarnas insikt om att de har blivit bedragna framkallar också fruktan i deras hjärtan.

Skön reser sig Sionens berg, hela jordens glädje, längst uppe i norr, den store Konungens stad. Gud är känd i dess palats som en tillflykt. Ty se, kungarna hade samlat sig, de drog fram tillsammans. De såg det, och då häpnade de; de blev förskräckta och flydde hastigt bort. Frukten grep dem där, och vända såsom hos en kvinna i barnsnöd. Med östanvinden krossar du Tarsiskeppen. Såsom vi har hört, så har vi sett i Herren Sebaots stad, i vår Guds stad: Gud skall befästa den för evigt. Sela. Psaltaren 48:2–8.

Globalisterna såg på Guds rike, såsom det representerades av staden Jerusalem, men valde ”den stora staden” Babylon till sitt huvud. När Gud dömer den stora staden, ropar och klagar de, då de inser att de är förlorade, ty den stora stad som de valde bryts sönder mitt i havet genom det krig som Islam (östanvinden) för över dem. Och kriget är ett stegvis tilltagande krig, ty det är såsom en kvinna i födslovånda.

Det Guds rike som de har förföljt till förmån för påvedömet framställs i Daniel kapitel två, där vi får veta att Gud i ”dessa [globalistiska] kungars dagar” skall upprätta sitt eviga rike.

Och i dessa konungars dagar skall himlens Gud upprätta ett rike, som aldrig i evighet skall förstöras; och riket skall inte överlämnas åt något annat folk, utan det skall krossa och göra slut på alla dessa riken, och självt skall det bestå för evigt. Daniel 2:44.

Milleriterna trodde att de levde i ”dessa konungars dagar”, men de tio konungarna i Uppenbarelseboken sjutton hade ännu inte framträtt i historien; ja, de håller först nu på att träda i sikte. Milleriterna hade rätt, men deras syn var begränsad. Guds rike, som upprättas i de konungars dagar som omtalas i Uppenbarelseboken sjutton och arton, är den tidsperiod då det sena regnet faller.

”Jag såg att alla ting med intensiv blick ser fram mot och riktar sina tankar mot den förestående krisen framför dem. Israels synder måste gå till dom dessförinnan. Varje synd måste bekännas i helgedomen; då skall verket gå vidare. Det måste ske nu. Kvarlevan skall i nödens tid ropa: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?”

”Det sena regnet kommer över dem som är rena — då skall alla ta emot det såsom förr.

”När de fyra änglarna släpper taget, skall Kristus upprätta sitt rike. Ingen får det sena regnet utom de som gör allt de kan. Kristus skulle hjälpa oss. Alla kunde bli segervinnare genom Guds nåd, genom Jesu blod. Hela himlen är intresserad av verket. Änglarna är intresserade.” Spalding and Magan, 3.

Under den sena regnets tid, när änglarna släpper lös de fyra vindarna, är det i ”dessa konungars dagar” som Kristus upprättar sitt rike. Det sena regnet är progressivt och började falla som ett lätt stänk den 11 september 2001, när det tredje Ve anlände i historien, men folkens vredgande hölls omedelbart tillbaka. Det fortsätter att tillta i styrka, ända fram till söndagslagen i Förenta staterna, då det åstadkommer nationell undergång. Denna tilltagande dom fortsätter sedan när varje annan nation följer Förenta staternas exempel och därför drabbas av samma domar. Den stegras ända till nådatidens slut. Den fortskrider såsom en kvinna i födslovånda.

Vi kommer att fortsätta behandlingen av den åttonde av de sju i nästa artikel.

”Så länge de som bekänner sanningen tjänar Satan, kommer hans helvetiska skugga att skymma deras syn på Gud och himlen. De kommer att vara såsom de som har förlorat sin första kärlek. De kan inte se de eviga realiteterna. Det som Gud har berett åt oss framställs i Sakarja, kapitel 3 och 4, och 4:12–14: ’Och jag svarade åter och sade till honom: Vad är dessa två olivkvistar, som genom de två gyllene rören tömmer den gyllene oljan ur sig själva? Och han svarade mig och sade: Vet du inte vad dessa är? Och jag sade: Nej, min herre. Då sade han: Dessa är de två smorda, som står inför hela jordens Herre.’”

”Herren är rik på resurser. Hos honom råder ingen brist på hjälpmedel. Det är på grund av vår brist på tro, vår världslighet, vårt tomma tal, vår otro, sådan den kommer till uttryck i vårt samtal, som mörka skuggor samlar sig omkring oss. Kristus uppenbaras inte i ord eller karaktär såsom den som är helt ljuvlig, den främste bland tiotusen. När själen nöjer sig med att upphöja sig till fåfänglighet, kan Herrens Ande göra föga för den. Vår kortsynta blick ser skuggan men kan inte se härligheten bortom. Änglar håller de fyra vindarna tillbaka, framställda som en vredgad häst som söker slita sig lös och rusa över hela jordens yta, med förödelse och död i sitt spår.

”Skall vi sova på själva gränsen till den eviga världen? Skall vi vara tröga och kalla och döda? O, att vi i våra församlingar måtte få Guds Ande och livsande inblåst i Hans folk, så att de kunde stå upp på sina fötter och leva. Vi behöver inse att vägen är smal och porten trång. Men när vi går in genom den trånga porten, är dess vidd utan gräns.” Manuscript Releases, volym 20, 217.